

Naročnina: doma na sküpnih naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarsom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806

Rokopisi se ne vračajo

NOVINNIK

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak niže. Letatom

Bistrica pri Triču, Gorenjsko.

Po kongresi.

„Našim četvcom znankar ne bo preveč, če si šče ednok ž njimi malo pogučimo o eucharističnom kongresi? Tjeden dni je že minolo od nedeljske svečanosti, pa vsi vtisi, šteri so ostali v duši, so tak silni i močni, ka so nam izda ščista živo pred očmi. Šče dugo bodo romale naše duše od ednoga prizora do drugoga i ga obnavljale v spomini. Čeravno je dnevno življenje zvezano z jezero težavami kak pot skoz püščavo, bo miseo na kongres ostala vsem vdeležencem kak prijetna zelena trava, na šteroj se spočine trüden popotnik i si nabere novih moči za nadaljno težavno pot.

Što bi mogočo lepoto, ki jo je pila duša, sploh šče kda pozabiti! Na priliko romanje naše Matere z Brezij v Ljubljani! Što naj popiše vredno vso poezijo te Marijine poti, ki jo je verno ljudstvo ž Njov vred hodilo spevajoč visiko pesem lübezni. Povejmo odkrito: pri vsoj vernosti, štero naš narod kaže do Euharistije, bi nam brez Marije na kongresi nekaj falilo. Bole globoko i bole preprosto se to ne da povedati kak z rečmi: Mati bi falila. Marija z Brezij, štera je prišla na kongres, je veličastnim svečanostim dala tisto prirčno domačnost, veselo zavüpnost i toplino, štero občüti družina samo te, če ma mater v svojoj sredini. I tak so tüdi prizori okoli Marije na vsem kongresi bili najbolje v srce segajoči. Tüdi trda srca, odločena, da se vsemi sveti vstavijo, neso vzdržala pod Njenim pogledom. Marija je vse osvojila.

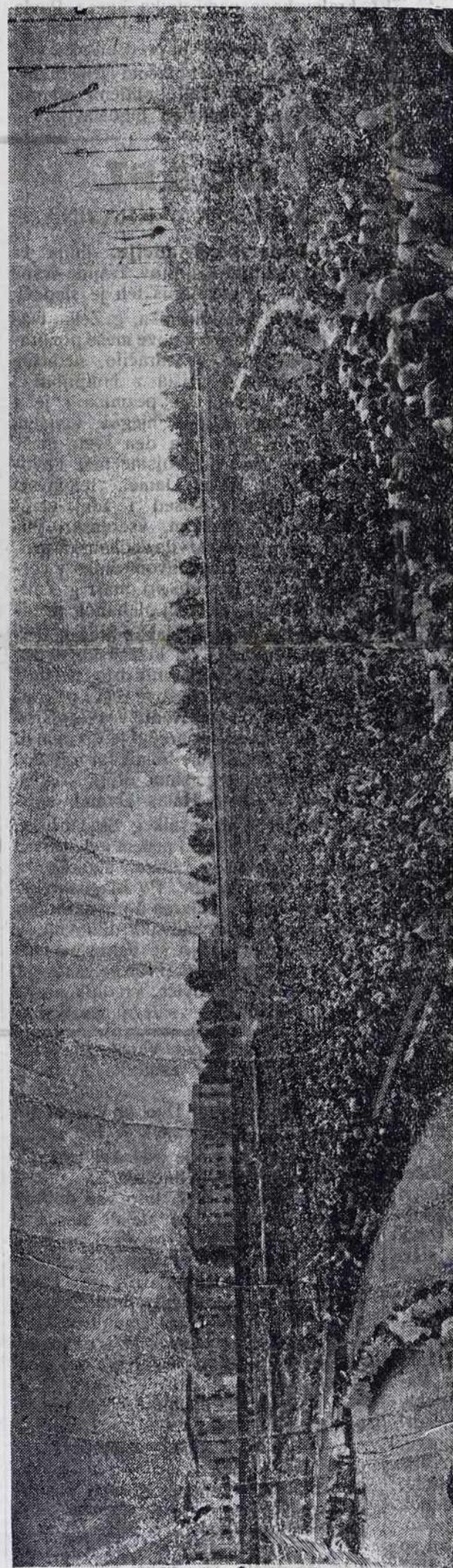
Ali pa prošecija dece na Stadion i sküпно sveto obhajilo v prostranoj areni! Večina podeželanov toga prizora nej vidila, ar so sledkar prišli, toda Ljubljanci, šteri so vidili ves kongres, pravijo, da je bilo to najlepše. Pomislite na ta drobna srčeca, štera so že mesece v veselom pričaküvanji bila svojimi velikimi dnevi naproti! Pa so odišli na veliko romanje; v sredi sladkih senj, na vnogih mestih že ob 2 po ponoči so jih vzdignole mamice i so šli z vlaki, z kolami, peški, vsi s čistimi srci i trepetajočimi dušami. . . . Bili so prvi i najlübši gostje euharističnoga krala, najlübši i najdragši cvet, šteroga je slovenski narod poklono svojim Bogi. Najmenje časa so se müdili na kongresi, pa so zagvüšno odišli z najglobokejšim doživjetom v svojij čistij srcaj. Ne so niti čütili, kak globoko je njüv detinski zgleđ zoroa duše desetjezerim.

Tühinci, šteri so po sveti vidili že vsefele manifestacije i najbolje veličastne prizore, so tü ne najšli reči, s šterimi bi izrazili vtise, ki jih je nanje napravila polnočna prošecija možov ino dečkov. Tüdi svetovni kongresi, tak so pripovedavali, nüdijo samo redko takšo veli častno sliko. Ka smo vidili tisto noč, to je ne bila več prošecija, nego to je bio val žive vere, šteri je plameneo po ljubljanskih vulicaj i vužigao srca. Jezeri za jezeri so korakali skoz gosti špalir zbrano i resno i odločno, kak se spodobi v službi Najviššega; jezeri za jezeri resno i odločno, kak pristojta to samo moškoj pobožnosti. Vera je zabrisala vse razlike med pozvanji i stanovi. Poleg kmeta je držao gorečo bakljo v roki fiškališ, poleg delavca je stopao vseučilišni profesor. Vsi tej so vzeli baklje živoga verskoga ognja na svoje domove, v delavske obrate, v študijske hiše, da vsešiom zavlada Kristuš Krao!

Ravnotak ostanejo v neizbrisnom spomini velke nedeljske manifestacije, pri šterih je sodelüvalo telko našega naroda kak nikdar v našoj zgodovini. Gibanje ogromnih človečih vnožin je

bilo na ništerih mestaj spodobno gibanji morja. Poedinci i celo sküpine so se ščista zgübile, a so vendar vsi s svojov nazočnostjov, verov, s svojimi žrtvami poveljavali eucharistično proslavo.

Sploh so eucharistični dnevi v Ljubljani pri vsem svojem ogromnom zvünešnjem slavljü pokazali, da so ne samo končni sklep nešetih pokra-

Večernice na Štadionü junija 30. Posveüitev Srci Jezušovimi. Srčna, do jočüč genitiva prošnja za Marijino obrambo.

jinskih i farnih eucharistični prireditäv, da so ne samo uspeh več mesečne propagande s predavanji i tiskom, nego, da so izraz notrašnje pobožnosti, notrašnje potrebčine našega naroda. Samo tak je bilo mogoče, ka je vladala vse dni na Štadionü i vsepovsod v Ljubljani tolika dostojnost i resnost kak v velikanskoj katedrali pred samim Najsvetejšim. Samo na te način je mogoče razmiti, da so se lüdje vsemi

odpovedali, samo, da so se mogli vdeležiti kongresa. Tüdi je bilo najdenih nikelko zgüblenij bankašov i notri 10, 12, 15 dinarov. . . . Ta okolščina guči o verskom stremljenji našega naroda zgovornej, kak cele knige. Prevnogi so dali ščista vse, ka so meli, vnogi so si za vožnjo pristradali i so oba dneva v Ljubljani živeli samo pri krühi i vodi, pa so se kak prenovljeni i z žarečimi lici vračali na svoje domove.

Vüpjamo, da bo to daritev slovenskoga naroda, njegove dece, žen, možov, dečkov i dekeo Bog po svojoj dobroti sprijao i blagoslovo. Kongres nas je visiko vzdigno, kak na goro, odkod se vidi jasno pot, po šteroj naj v bodoče narod i njegovi voditelji hodijo. Vsi Slovenci, tüdi oni, šteri živejo v daljnjoj tüjini, so posvojij zastopnikaj prisostvüvali kongresi. I tak je naš narod mogočo viditi, da je najbolje veličasten i najbolje sebe vreden te, če slüži Najviššemi. Najmočnejše veza lje med nami je naša vera, štera nas družü i miri med sebov, posvečüje naše družine i stanove i z vseh vstvarja edno dühovno občestvo. Prepričani smo, da se bo dühovni razkroj pri tom velkom zidi stavo. Večkrat čüjemo od naših jüžnih bratov opazke: kak to, da so Slovenci, šteri so tak napredni i kulturni — tak pobožni. Na to odgovarjamo: Zato, ar smo verni, smo kulturni. Vera ne preprečüje omike, nego jo vstvarja, jo poglablja i njej davle najglobše srčne i dühovne fundamente. Pravo vrednotenje človeka i njegove osebnosti, ravnovesje med družabnimi stanovi, vredenost države i poštüvanje njene oblasti — vse to ma svoj fundament v prvoj vrsti v vredenom dühovnom življenji vsakšega naroda. Zato pa je naloga voditelov naroda i države, da čüvajo narodi njegov verski bisser i ga v njegovom verskom čütenji ne žalijo. Tü segajo narodove korenine najglobše. Što bi jih vö mikao, ne je prijateo naroda.

Kongresni dnevi so bili svetešnji dnevi za našega slovenskoga človeka. Navzlük siromaštvi i pomenkanji, ki ga na vseh krajaj tereta, si je privoščo to radost, hoče dati svojoj duši düška. Bog pa je vse to čüdivito blagoslovo. Kongres je vrgeo svet-

lost v naše življenje. Ožarjen je z najlepšimi spomini, pri šterih bo šče dugo živelu prevnoga samotno srce. Tüdi gda nastopijo dugi jesenski večeri i zimski mrakovi, bo ta svetlost sijala i s toplimi spomini zbiralala okoli sebe vse, šteri so jo v svojij srcaj doživeli.

Te lepi članek je objavo kat. dnevnik „Slovenec“, julija 7. i mi ga od reči do reči obnavlamo, naj smo vsi goreči častilci Marijini i molilci Jezušovi v Olt. Svestvi.

Sv. Sebeščan.

Velečastiti gospod Perša Ivan, plebanoš, zlatomešnik.

Redki so lüdje, šterim se Bog da včakati 75 let v življenji, tem menje je pa takših, šteri bi bio 50 let dühovnik i oskrbiteo nevmrtelnih duš. Slovenska krajina ma dnes takšega srečnika v osebi vlč. gospoda Perša Ivana, plebanoša pri Svetom Sebeščani. V nedelo 21. julija slüžijo zlato sveto mešo i obslüzavajo tüdi 75 letnico svojega rojstva.

Vlč. g. Perša so se rodili 2. apr. 1860. leta od kmečkih starišov v lžekovcaj. Lüdsko šolo so obiskavali v lžekovcaj i Beltincaj. Kak nadarjenoga dečka sta jih takratniva beltinskiva gospoda, plebanoš, vlč. g. Žizek Marko i vučiteo g. Murkovič Janoš poslala v Szombathely v gimnazijo, na šteroj so študirali od 1873 do 1881. Istoga leta so stopili tam v semenišče. Za mešnika so bili posvečepi 14. julija 1885. Novo mešo so slüžili 19. julija 1885 v Beltincih. 21. avgusta istoga leta so bili imenüvani za kaplana h Gradi, 20. aprila 1887. za plebanoša na Spodnji Senik, 20. junija 1894. za plebanoša na Zgornji Senik, 22. avgusta 1913. pa za plebanoša k Svetomi Sebeščani, gde so že 22 let.

Vsi, šteri poznamo vlč. gospoda plebanoša, znamo, da so dober dühovnik, dober tanačnik i tolažnik žalostnim. Vsikdar vsakoga lepo sprimlejo, vsakomi dajo prijazno reč i tanač kak naj živi, da bo prav Bogi i lüdem. Lepe so njuve genlive predge. Njuve reči so v srce segajoče. Vnogo duš so potolažili v teh 22 letaj. V katoličansko vero so pripelali 11 evangeličancov i ednoga izraelita. Vnogo so tüdi pretrpeli. Bili so večkrat težko betežni. Posebno zadnja leta so postanoli slabi. Vendar so nehenjali. Skrbeli so za cerkev, za farnike i vse. Spravili so cerkvi v podignjeni tören nove lepe zvozne, novo monštranco, kelih i drugo posodo, prte na oltare, omar za mešno obleko, prenovlene i povekšane so bile tüdi orgole i dosta drugih reči pri cerkvi. Za vse te trüde se njim je Bog dao včakati zlate meše.

Zdaj, gda obhajajo zlato mešo i dvojni jubilej, njim vsi, ki jih poznamo prav, iz srca čestitamo i pravimo, da se z Vami veselimo tüdi mi, dragi gospod plebanoš, Vaše veselje je naše veselje, Vaše trpljenje je tüdi naše trpljenje, z Vami navküper dnes goreče prosimo Boga, naj Vam da milost, srečo i zdravje, naj Vas ešče dugo ohrani med nami!

Tak srečni ste bili, da ste vi sprevodili k oltari prvoga misijonara Slov. krajine, g. Kerec Jožefa, ki je prišo iz dalne poganske Kitajske; ste srečni, da mate tüdi v mučeniškoj Meksiki svojega farnika, Gomboši Antona, salezijanskoga brata; ste srečni, da ste pred vami začeto olepšanje cerkvenoga i farnoga prostora dovršili i spremenili našo malo faro v zemelski raj. Naj vam z večnim, nebeskim rajom, paradizomom plača dober Bog vse trüde. To vam želejo vsi vaši farniki i vas lübeče prosijo, da se jih pri svojoj zlatoj meši spominate, da bodo vredni ednok z vami gledati v družbi Sv. Sebeščana lüblenoga Jezüša.

Zahvalni sebeščanski farniki.

K pozdravi sebeščanskih farnikov se pridrüži tüdi naš list, šteroga urednik so bili pred 25 leti sebeščanski plebanoš, i gospodi zlatomešniki žele, naj svoja zadnja leta preživejo v zlatih dnevaj bože milošče.

Tresetiletnica verne službe. Gda obhajajo preč. g. Perša Ivan, sebeščanski plebanoš, zlato mešo, obhajajo njihova küharica 30 letnico, ka gospoda plebanoša verno služijo i oskrbljavajo. Velika skrb je to i je potrebna požrtvivalni lübezen povsod, predvsem pa je to lübezen v brežnoj siromaškoj fari, kak je sv. Sebeščan. — Zato nemremo i ne smemo iti mimo veseloga dogodka zlate meše, da se ne bi spomenoli tüdi gospodične Szentei Marije, štera zdaj obslužavajo 30 letnico službe pri gospodi plebanoši. 30 let je dugi i človek dosta doživi. Tüdi naša gospodična so dosta doživeli. Skrbeli so za gospoda plebanoša v težkom betegi. Njüva skrb za g. plebanoša je bila skrb dobre matere za drago dete. Da so se gospod plebanoš včakali svoje zlate meše, se majo zahvaliti najprvo Bogi, ka jih je obvarvao, pa tüdi gospodični, štera so njim v težkom betegi bili skoro več kak zdravnik i tak pripomogli, da so gospod ozdravili. Za vernost 30 letne službe je Bog tüdi gospodični dao plačilo dnešnjega veselja. Vsi, šteri poznamo gospodično, njim iskreno čestitamo pa želemo, naj njim Bog podeli milost i zdravje, da se bodo ešče dugo z nami vküp veseli, ednok pa pri Jezusi dobili plačo za svojo verno službo.

Bodimo plemeniti. Neki bogati posestnik iz neke občine, nam je vrno Novine zato, zakaj objavljajo pravila črensovskoga cehskoga društva. V njegovoj hiši drži ceh vsako leto račune i spi je nekaj vina ž njegovih goric, štero njemi oda. Mi odgovorimo sledeče. Pravila objavljamo brezplačno na prošnjo vnoh čehskih kotrig, ki bi radi znali, kakše dužnosti majo v cehi. Dužnosti i ugodnosti mora najpre vsaki poznati, ki v kakšokoli društvo stopi. Naše uredništvo je brezplačno i na svoje stroške napravilo več pisarij tomi naročniki, zakoj bi se indri teške stotke plačale. Gda to povdarjamo, nam je ne namen, da bi šteli koga žaliti, nego, da bi vsakoga opomenoli na plemenito zahvalnost.

Joč pri nočnoj procesiji moškov. Gda je 40 jezero moškov i dečkov korakalo z gorečimi baklami na Štadion k polnočnici, so se ženske zaskuzile. Jokale se, gda so vidile to živo vero moškoga sveta, gda so vidile veliko gospodo, ki vsega majo v obilnosti na sveti, tüdi v pokornoj procesiji i v tom spoznale, da je Jezus vsem kralj, a jokale so pa tüdi zato, ar so mislile na svoje domove i objokavale tiste moške i dečke, ki se Jezusa ogiblejo. Blaženi je bio te joč i Bogi jako prijeten.

Delo je iskalo v Soboti na borzi dela od 1. do 10. julija 105 moškov i 120 žensk. Poleg teh ešče išče delo: 1154 pol. delavcov, 4 rudarö, 17 kovačov, 2 klepara, 1 brušać, 8 stroj. klüč. 1 mehanikar, 1 elektrotehnik, 20 stolarov (tišlarov), 8

G. ravnateo Martinišća se je pa nasmehno, zdigno malo očalje i pravo: „Gda sta včera odišla, mi je bilo že žao, ka sam ga ne stavo včasi tü. Vej bi lejko gdašte šo tü k doktorji.“

Žalostniva sta stala Vanek i mati pred tem dobrim človekom.

Takši nemre ostati tü,“ je pravila mati.

„Ne, mati, — je prijao Don Boskov duhovnik Vaneka za roko — Bog je tak šteo, ka de Vanek šo v škole. Pri nas ostane, Bog de že pomagao, ka de vse dobro.“

Na dvorišči je zavzono zvonček i krič je vtišno. G. ravnateo je pelao Vaneka na dvorišće i pozvao klerika. „Gospod Pučko! Tü mate pa ednoga nagajivca več.“

Klerik se je nasmeljao i včasi Vaneka odpelao med dijake. Med veselim pogovorom je Vanek šo ž njimi v učilnico.

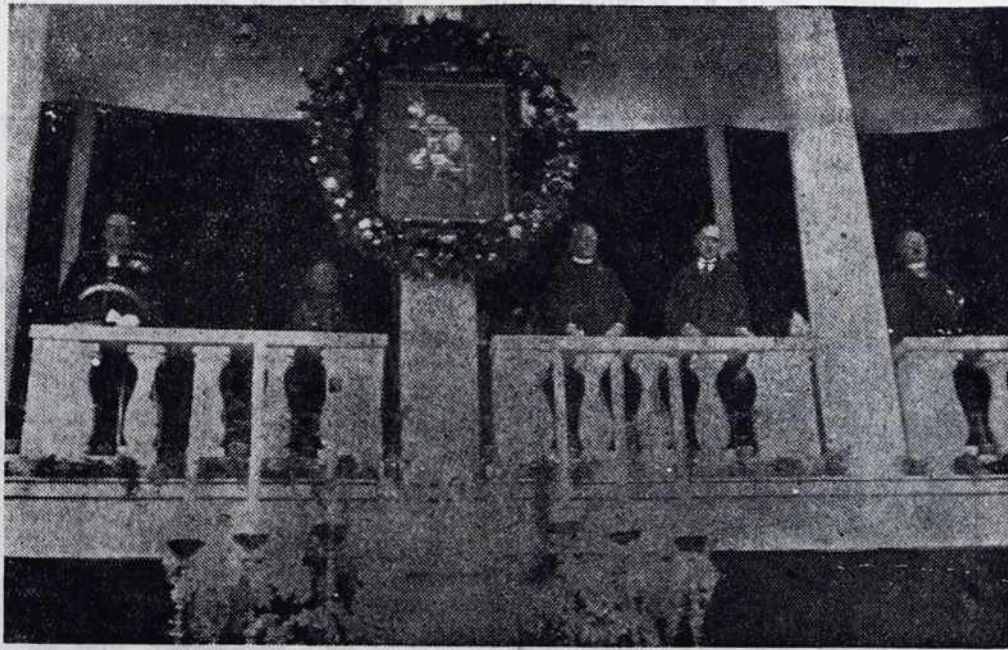
„Zütra nešče pride, ka ti prinese, vse ka trbe“ je pravila mati.

„Dosta nevol bo“, je tožila mati g. ravnatelji.

„Bog bo pomagao mati“, joj je dao roko g. ravnateo. Odišla je sklüčena od skrbi ali itak srečna. Gda je prišla do cerkvi, je šla notri, pokleknila i dugo molila: „Daj njemi Bog pravo pamet i zdravje . . . Oča naš, ki si v nebesaj . . .“

Sunce je merno legalo na počinek, gda je šla mati proti domi i gda

kolarov, 3 sodarov (pintarov) 15 krojačov (sabolov), 45 čevlarov (šoštarov), 8 mlinarov, 4 mesarje, 1 natakari, 1 gradbeni tehnik, 30 zidarov, 1 slikar, 2 dimnikara, 14 tesarov, 1 tiskar, 1 strojnik, 4 trgov. pomočniki, 74 težaki, skupno moških: 1420; ženske: 82 pol. delavk, 21 služkinj, 1 küharica, 1 uradnica, skupno žensk: 105. Vseh 1525. Delo dobijo: 3 hlapci, 1 sobarica, 7 služkinj, 6 močnih delavcov za vinogradska dela i 1 ženska za gospodinjstvo.

Čudodelna Marijina podoba z Brezij na Štadioni. Pod Njenim varstvom se je odičilo presv. Olt. Svestvo.

Na podporo naših listov so poslali: Štukovnik Franc, kaplan, Beltinci Din 2, Frumen Marija, Paris, Francija Din 15, Železnik Oroslov, šolski uprav. v pok. Črensovci, Din 5, Koren Josip, sodni uradnik, Sobota. Din 20. — Bog plačaj!

Nova meša g. Nemeč Alojzija, salezijanca bo pri Sv. Jeleni avgusta 4. Zavolo zlate meše g. Perše pri Sebeščani se je preložila.

Dr. Sedlaček, Radenci, začne ordinirati 24. toga meseca.

Mala Polana. Prošćenje Šk. Matere Bože se opravilo 14. julija. Predgali so g. dr. Kelenc Tomaž, ravnateo Martinišće iz Sobote.

Sobota. Vodstvo občine nam poroča, da je na zgradbo kopaljšća rabilo samo 1/4 milijona dinarov i je penez prostovolno nabrani. Občina pa misli tüdi na svoje sirmake, štere vzdržavle.

Novine so narasle za komadov: 8 v Franciji, 3 v Črensovcih, 1 na Hotizi, 1 v Gradišči, 1 v Mačkovcih, 1 v Slavoniji, 1 v Beogradi, 2 v Sodišincih. Skupno za 18 komadov. Odpadnole so 1 v Črensovcih, 2 v Odrancih, 2 v Ižekovcih, 1 v Satahovcih, 1 v Franciji, 1 v Polani. Skupno 8 komadov. Čisti narastek 10 komadov. — Uprava.

je v istom časi Vanek prvokrat molo z dijaki v učilnici: „Začni, prosimo, Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in vsa naša dela vselej po tebi začno in po tebi začeta končajo.“

Opomba uredništva: Minolo je 8 let, kak je naš dijak začno svojo težavno pot, od štere nam je zgornji spis sestavo pred dvema letoma. Či pogleda malo nazaj na svoja dijaška leta, spozna, ka je pot kesnej bila mnogo ležejša, kak je v začetki mislo. To pa zato, ka jo je začno z molitvov i zato ka je prišeo v Martinišće, gde je najšeo topla i razumna srca. Mi njemi želemo zdaj, gda je napravu maturo, da bi si s pomočjov molitve zbrao pot, po šteroj bo najležej prišeo do večnoga cila.

Oda se

na farofi v Dobrovniku

raznovrstno blago:

gospodarski stroji, gospodarsko orodje, slama, seno, nekaj pohišstva, lagvi, kadi, vino itd.

Odaja se bo vršila dne 25. julija ob 1 vüri popold.

Prošćenje pri Kapeli. Magdalensko prošćenje se bo letos obhajalo 28. julija. Za to prošćenje pride navadno dosta kramarov, ki svoje štante postavijo okoli cerkve. Eden bole krči kak drugi, ka bi tak bole k sebi privabo lüdi. Ar se pa to godi tüdi med obojov službov Božov, i se vse v cerkev čuje, se s tem moti služba Boža. Najhüjše je pa to pri poznoj sv. meši. Te je vsa mladina — od šolarov pa do dečkov i dekeo zvünej pri kramaraj i hodijo okoli i pasejo svojo radoved-

nost po štantaj, za reč božo se pa ne brigajo i tüdi za sveto mešo ne, da jih je ravno na te den vno go brez sv. meše. Plac okoli cerkve je prenapunjen, cerkev pa je prazna. Predgar, ki je naprošeni, navadno guči praznim klopem. Tü ne pomaga nikaj duhovnikov opomin, celo pri deci — šolaraj ne. To je tista velka moralna škoda, ki je hüjša kak vse drugo, štero trpi cerkev na takši den. Düšnipastir pa ne more vse to mirno gledati i k vsemi mučati. Kakša bi pa bila odgovornost! Ka bi rekeo Gospod k tomi, ki je svoj čas odavalcom preobrnio stole i je iz templa pregnao, ar so lüdi zadržavali i motili pri daritvi, ki je bila samo senca naše najsv. daritve? Da se pa takša strašno motenje odpravi i tüdi ta velka düšna škoda, štero trpi mladina na te den, ar je ne pri božoj službi, odstrani, je cerkveno predstojništvo sklenolo, da se odzdaj naprej prepove štacünarom postavljati štante pri cerkvi na cerkvenom prostori.

Cerkveno predstojništvo pri Kapeli.

Nova meša dnešnje nedelo je v Türnišči. Slüži jo g. Kolenc Ivan iz Gomilice. Predga njemi g. Kolenc Franc, tajnik kat. akcije.

Ne bi se smelo pozabiti. V „Slov. Gospodari“ je nekaj objavo, da so siromaki občine Črensovci dobili 40 metrov kukorice, se zna brezplačno. Dopisnik je pa pozabo pristaviti, da so siromaki to dobili na prošnjo i goreče prizadevanje g. dr. Klar Franca, nar. poslanca.

Na drž. real. gimn. v Soboti je bilo v preminočem šol. leti 324 dijakov. Od teh iz Slov. krajine 250, iz ostalih krajov v drav. banovini 55, iz drugih banovin 16 i iz drugih držav 3. Skupno 324 dijakov.

Promocija. Na univerzi v Beogradi je 29. junija t. l. promovirao za doktora vsega zdravilstva g. Hajdinjak Joško iz Bogojine v Slov. krajini. Gospod zdravnik je prvi iz Slov. krajine, ki je dokončao svoje študije v našoj prestolnici. — Čestitamo!

Kak se zavarüje herb pri Karitas? Za primer sledeče: 29 letni oča šče zagotoviti novorojenomi deteti izplačilo gotovoga zneska. Odoči se, ka bo v te namen mesečno plačüvao pri „Karitas“ 20 Din. Karitas njemi zagotovi, ka bo pri tom plačili čez 20 let deteti izplačala 5610 Din. Če bi oča vmro že prle, na priliko že po nekaj mesecih zavarovanja, bi po njegovoj smrti ne trbelo več plačüvati prispevkov, Karitas pa bi klüb tomi izplačala čez 20 let celo zavarovano vsoto. Če bi se oča ponesrečo, bi izplačala zavarovano vsoto dvakrat: prvič včasih ob smrti, drugoč ob poteki zavarovanja. V slüčaji, kda, pa dete vmrje pred potekom zavarovanja, imenüje oča za dediča drugo dete. Ali ne to jako vgodno? Kempri se obrnite na vodstvo „Karitas“ v Maribori ali na Schinko Jožefa v Dolnji Lendavi (Glavna u. 31.) ali na Rous Štefana v Beltincih, ali na Skalar Jožico v M. Soboti.

Kratke novosti.

5000 lüdi se vtopilo. Pri velikij poplavaj vodine Jangcekiang na Kitajskom se je vtopilo prek 5000 lüdi.

Čudovita plavalka. Edna Rusinja je brez počinka plavala po vodi Volgi 3 vöre i 29 minut i preplavala pot 17 km. daleč.

Magnetična rastlina. V Srednoj Ameriki raste divja rastlina, štera ma v sebo takšo magnetično moč, da, če se je dotekneš, začutiš, kak da bi te elektrika strosila. Moč te rastline je najmočnejša do dveh popoldne i te, kda so nevihte. Ce pa ide dež, te ta rastlina ovehne.

Velke poplave v Ameriki i Ažiji. V zadnjij dnevaj so bili v Ameriki i Ažiji velki viheri. Dežja je telko spadnolo, ka so nastale velke poplave. Prek 5000 hiš je porüšenih, velki varaši so ščista pod vodov i na jezere lüdi je brez domovja. Že zdaj cenijo škodo na milijarde dolarov.

Kelko so žepni cigani spokrali? Na euherističnom kongresi v Ljubljani so cigani spokrali penenze prek 100 lüdem i to v zneski 12.640 Din v gotovini.

Orgole brez žvegel. S pomočjov elektrike se je na Francoskom posrečilo dvema profesoroma, da sta napravile orgole brez žvegel. V posebne cevi, štere so odzvünaj spodobne navadnim orgolam, sta napelale elektriko, s pomočjov štere se bo lahko igralo.

Mednarodni zadružni kongres v Londoni. Trinajseti se je obrdzao ovo nedelo. V Beogradi je govoru dr. Korošec, minister, od potrebe zadrug, predvsem od toga, da pri zadrugih nišče ne sme iskati svojih haskov, nego samo skupnosti, to je vseh.

Strašna smrt na gorečem vozi. V Hrsnici kre Müre je neki posestnik naklao voz sena i se odpelao proti domi. Vseo se je na kola i si našgao cigaretlin. S potoma je zadremao i zaspao s cigaretlinom v vüstaj. V spanji njemi je cigaretlin spadno na seno, štero je začnolo goreti. Konji so se zosagali i začnoli bežati. S tem je šče seno bole gorelo. Kda so konje stavili, so potegnoli nesrečnoga moža iz žarečega voza že ščista zvoglenoga.

Smrt dečka v štüdenci. V Laporskoj gorci je eden 9 let star dečak šo zajimat vodo. Pri tom se njemi je vtrgnolo vože. Dečak je friško zgrabo za vože, a to ga je potegnolo v globočino. Spadno je 10 m globoko i se na ednom kamli bujo.

Ženska s padalom iz višine 7700 metrov. Edna Rusinja je že sedemnajstič skočila s padalom. Pri zadnjem skoki je dosegnola svetovni rekord za ženske, ar je skočila iz višine 7700 m. Na zemlo je pristala zdrava na nekšem kmečkom ogradi.

Poslano.*

Gospodu Pertotu, civ. geometru v Murski Soboti.

Neupravičen, javen napad na naše ljudstvo i mene kot narodnega zastopnika doljelendavskoga sreza ob priliki sokolske prireditve v Dolnji Lendavi dne VII. 7. 1935. v prisotnosti zastopnika Njeg. Vel. Kralja od Vas, katere mu so gotovo povsem dobro znane upravičene borbe zadnjih let ogromne večine dolnjelendavskega sreza s usurpatorji, eksponenti propadlaga režima, je tako podlo tendenciozen, da se mi zdi pod častjo reagirati nanj, posebno še človeku, kateremu a priori odrekam legitimacijo in objektivnost v iznešenih stvareh. Vendar si blagovolite zapomniti gospod Pertot, da bo naše ljudstvo ostalo narodno zavedno, svojemu slovanskemu bistvu zvesto, je, in bilo to že 1000 let tüdi pod tujim jarmom, predno ste *Vi in Vam slični gospodek* sploh znali za njegov obstoj in njegovo mučeništvo, ter imeli ugodne prilike iz krvavi njegovih žuljev obogatiti se. Sapienti sat!

Dol. Lendava, dne 15. 7. 1935.

Dr. Klar Franc
poslanec

* Za poslano odgovarjamo samo v smislu zakona. Vr.

Pisma naših iz tujine.

Hvalen bodi Jezus Kristus i Marija! V Jezusovom imeni jih pozdravljam kak našega blagoga pastira, duhovnoga oča i urednika. Naznanjam Vam, da sam dobila že dve številki Novin i tudi Marijin list. Sam pri dobroj katoličanski familiji, da lahko idem redno vsako nedelo k božji službi. Pridobila sam ešče dve novi naročnici za vse naše liste. Prosim, pošlite njima vse. Peneze pošlemo meseca julija za celo leto.

Zdaj pa pozdravljam Vas gospod vrednik, svoje stariše, brate, sestre i vse prijatele i prijateljice Slovenske krajine.

Franko Veronika,
Landas, Francija.

Tudi jaz pozdravljam Vas, g. urednik, svoje stariše, brate, sestre, svojo rodbino, vse prijatele i prijateljice, nova naročnica.

Kerec Irma,
Landas, Francija.

Buzancy, Francija.

Prečastiti gospod vrednik Novin, Mar. Lista i M. Ograceka, naš duhovni Oča!

Vu najsvetejšem imeni Jezusa i Marije Vam začnem pisati par reči, s šterimi Vas, prečastiti, najlepše pozdravljam, enako moje domače, prijateljice, sestre Marijine družbe, pred vsem pa najlepše pozdravljam naše častite beltinske duhovnike, g. plebanoša Vadoviča i vse farnike.

„Hvalen bojd Jezus Kristus!“
Z etimi rečmi Vas pozdravljam iz Francije kak je angel Gabriel pozdravo preblazeno D. Marijo: „Zdrava bojd Marija, milošče si puna“. Ravno tak bojte „Zdravi i veseli Vi, prečastiti gosp. vrednik i zafaljeni za vse trude, štere morate prestati za naše liste. Kak cvetejo te najlepše rože, tak naj tudi cvete Vaše nedužno srce, dokeč ga ne položite na oltar Gospodi našemi Jezusi Kristuš. O Bog! naj svetla zarja razsvetljuje belo rožo i naj Vam Oča Sv. Jožef i presveta Mati Marija prineseta „belo lilijo v Vašo desno roko, štera de Vam kazala pot gori v sv. nebo!“

Bog Vas živi dugo vrsto let puni zdravja i veselja, a za Vaše trude pa Vas v nebesaj čaka večna plača.

Prav lepo se Vam zahvalim, ka mi redno pošilate Novine, Marijin List i Ogracek. 20 Din naročnine sam poslala, 20 pa pošilam po širiteli M. Lista v Beltinci.

Zdaj Vas pa ešče ednok lepo pozdravim, s šterim pozdravom Vas prečastiti, Mariji zročim, naj Vas ona čuva, hrani, brani i pod svoj plašč shrani!

Vse te lepe pozdrave pošila svojim domačim poznancom i prijateljicam pa prečastitimi vredniki s prošnjov, naj molija za nas, ki smo tu v tujini.

Jerebic Marija
Hotel du Saum Buzaney-Ardenes, France.
Doma iz Beltinec.

Te pozdrav je poslani g. vredniki na god i se je med potjov zgübo. Zdaj se je drugoč poslao i objavo. Vr.

Villette, Francija.

Pozdravljeni v Gospodi!

Ave Marija! Prve moje reči so: Hvalen bodi Jezus Kristus i Marija naša nebeska mati! Naj nam bo vsem pomočnica, kak vam v domačem kraji i tak tudi nam, ki smo v tujini.

Nadale Vam naznanim, da je mino komaj eden mesec kak sam zapustila svoj veseli kraj, v šterom sam se rodila i preživela najlepše dni svojih mladih let, a zdaj sam zašla v tuiji i nepoznani svet, v šterom se mi vidi predugočasno, ar pridejo in minejo nedele, da nemam se scim razveseliti. Da bi mi bio krajši čas, zato vas pa prosim, da mi odzdaj najprej pošilate vse vaše liste, to je: Novine i Marijin list z Marijikinim Ogracekom. Edino tej mi naj bodo na veselje i v tolažbo. Peneze Vam pa pošlem kem prle. Še enkrat pozdravljam vas, častiti gospod i vse domače duhovnike, svoje stariše, brate i sestre tak tudi svoje prijatele i prijateljice.

Pozdravla Vas vse vküp

Marija Györek
mladenka iz Črensovec.

Prečastiti g. vrednik!

V imeni Jezusa i Marije Vas prav lepo pozdravljam. Jezerokrat Vam bodi hvala, da mi redno pošilate naš Marijin list. Mili Jezus naj Vam plača vse vaše trude, ar se tak teško trüdite za nas oddaljene ovce v tujini, Bog daj, da bi šče dugo živeli i skrbeli za nas mladino i vrejüvali naš Marijin list.

Marija Pintarič, Francija,
iz Gerlinec.

Airvault.

Prečastiti g. vrednik!

Najlepša hvala na rednom pošilanci Vaših listov, štere z veseljom čakam vsaki tjedem. Pozdravljam celo

Kardinal-legat, dr. Hlond Augustin, prihaja na Štadion. Vse ga iz celoga srca pozdravla.

Temelna pravila črensovskoga zmešnjoga meštarskoga (obrtniškoga) društva,

štero se je namesto negda obstoječega tkalečkoga, mlinarskoga, kovačkoga, kolarskoga, pintarskoga, stolarskoga, mesarskoga i šporarskoga „ceha“ osnovalo.

Poverjeniška seja pod razpravo vzeme opravilo ino mirovno poravnanje probaliva. Če se pomirenje ne zgodi, votiziranje püsti obravnavo ino na podlagi obče večine glasov ustanovljeno mnenje kaktüdi na spunjavanje toga strankam terminuš naznani. Ako so stranke s tem mnenjem zadovolne, se dugovanje za poravnavo preštima; nasprotnim talom pa, ali ako stranka terminuša na spunjavanje gledoč držala ne bi, stranke pravico majo svojo obravnavo pred dotično oblast t. j. pred obrtniško poverjeništvu nesti, Čez djanje pomirlnoga poverjeništvu se redni zapisnik mora voditi, šteroga v slučaju poravnanja dotične stranke podpišejo i nazočni poverjeniki na vsaki način potrdijo, i iz šteroga se strankam na njih želo izpisek dati mora.

Pekár Gyula, bivši minister, državni tajnik.

Grozodejstva boljševikov na Vogrskom.

Jaz sem samo poslušao. Pod nami pa medtem tuli avto, sigurno mučijo pa nekoga. Obstojim. Ruskiva židova sta se spoglednola, režala i rogatala v žepaj z debelimi granatami. S smehom se sünjavata; eden z ledernega kaputa vzeme vö zlati lanček, na šterom je srebrna Marijina svetinjica, me pogledne i spregovori: „Verdammpter Christ! (Prokleti krščenik) i se dale reži. Tak se mi vidi, ka sam na Dežojövi prsaj vido to verižico... Ne vem, jeli sta se židova zavolo nje svadila, nego z njihovoga židovskoruskoga narečja sam čüo reč: „Hollan“.

„Pozvoltye“ — sam začno — „sta vidva tam bila?“

Potajeni smeh. Ne veta, jeli bi mučala ali bi se raj hvalila.

— „Znava, znava...“ „včasih v začetki je bilo v aprilu. Dva sta bila tam — da, dva sta bila tam. — Ali te sva müva ešče nepriličniva bila. Bojala sva se Csernya. Nekoga sva mogla s sveta spravili. Tam pri mosti sva šla doli i gda sva je nesla do prvoga stebra, sva tomi mladomi v treh mestaj strla obej nogej. Te sva ga pa posadila na granit, tak, ka je z obrazom gledao vö. I smo vadlali, što ga strli v hrbet. Dur! Močno je

Slovensko krajino, stariše, brate, sestre i celo beltinsko i bogojansko faro, zatem naše dušne pastere i tüdi g. dekana Jerič Ivana v Turnišči i celo njüvo družino. Prosim Vas preč. g. vrednik, spominajte se nas pri eucharističnom Jezusi, k šteromi poromate.

Vera Mihalič,
iz Dokležovja.

Pozdrav pošila, se zahvaljuje za naše liste, štere redno dobiva i pošila celoletno naročnino za nje, Deuil, Francija, Kolmanič Marija.

Bethlehem. Zdala sta se g. Iren Jošar i Štefan Sinic. Mladomi pari želieno obilho božega blagoslova.

kr. og. ministeriumi za polodelstvo obrtnijo i trgovino na potrdjenje predložiti.

26. §.

Društvo se djansko za razmetano zna preštimaovati:

a) Če društvenikov broj od 10 menjši postani.

b) Če na glavno zavolo razpüščenja društva vküppozvano — spravišče niti na tretjo vküppozvanje večina dveh tretjin vseh društvenikov vküp nepride. (Dale.)

Zdravstvo.

Posebnovrstna hrana pri protini i urinskoj kislini. Zdravnik dr. Hindhede v Hrebenhavni na Danskom je prišeo do spoznanja, ka krumplini najbole učinküjejo na razkroj urinske kisline. Nato pride krüh (Grahamov krüh) i za njim sadje. Ta hrana sestavljena iz krumplinov, krüha i sadja je po mnenji dr. Hindhedeja najbolše zdravilo proti protini. Krumplini so ne težko prebavilivi, a moramo je dobro žvečiti.

Gnile zobe dobijo tuberkolozni za polovico prle kak lüdje brez tuberkolozne.

Sedenje dece. Stariši naj pazijo tüdi te, gda je šola, ka preperečijo oškodüvanji, ki jih prinese sedenje deci. Doma naj deca kem menje sedijo. Če se včijo, naj se ne včijo i nečejo vsikdar tak, ka bi sedeli. Mala deca pa morejo pri včenji ležati na črevi.

Razmüšenje Italije. Vse jüžnoitaljanske občine so dobile nalog, naj začnejo z bojom proti müham, komarom i. t. d. Vse mlake in močvare bodo izsüšene, če pa ne ide tak, pa se polijejo s petrolom, ka zginejo müšne ličinke. V vodo püstijo ribe, štere se živijo z ličinkami i poskrbijo ptice, zlasti lastovice, štere lovijo žive mühe. Tak mislijo Italijo razmüšiti, preperečiti malarijo i zdignoti tüjski promet.

Higijena dece poleti. Živila morajo biti nepokvarjena, posebno mleko pri dojenčakaj. Pokvarjeno mleko povzroča črevesne i želočne katare. — Deci privoščimo svetlobo, sunce i zrak. Obleka naj bo lahka, šörka i naj prepüšča zrak. Okna naj bodo podnevi i ponoči odprta. Za vekše je priporočljivo kopanje, plavanje, edino če je premrzlo i viherno, te ne. Deca naj dosta hodi, skače, telovadi tak, kak je njenj stopniji primerno. — Skrbimo, ka se poleti deca okrepijo, da bodo leži prenašali zimo i vse, ka pride žnjov.

Pošta.

Pintarič Marija, Francija. Popevana meša za pokojne 20 Din., z liberov 30 Din. To daj svojim na znanje.

spadno kak edno vreče... Ha, ha, ha, ha!

Moj dober sirmaški prijateo Šandor, na njega, na njegovo veselo naravo mislim, a nemam časa se žalostiti; med robi, štere k nam pošilajo, so tüdi preoblačeni agentje, na štere moramo jako paziti. Stopimo v jedilnico, okrašeno s slikami madjarsklh gradov — šestdeset posteo se vrsti kre stene obdane z grbi i šestdesetštiri prijatelov nas lübeznivo pozdravla. Šestdeset štiri protirevolucionarov, ki so dobili številke kak zarotniki. Ravno je sodijo kak po šali iz vseh krajov Madjarske, kak nekda v francoskoj revoluciji, spitavajo ednoga iz prek Donave, ki trepetajoč sedi na zatožnoj klopi. Že se joče... Ravno v pravom časi smo prišli, naš smeh opoti nesrečnoga. Obinem Fery Oskara pa Tolnay Kornela, tak lejko nam je na sri, da se potožimo. Kornel z ramami miga, Oskarov obraz je pa pun skrbi.

— No, ka ti pa je Oskar? Si ti tüdi doli bio v pivnici? —

— Tüdi, prijateo — i to tri dni —

— I so te kaj bili?

— Ne ravno, nego že so me za brado lovili.

— Eh, najmo pravi, Kornel — od tec se že hitro odslobodimo. — Oskar glavo trosi i pravi: „Čeravno se odslobodim, te vidli, da moja za-

deva se ne bo rešena. Te vidli, ka nekaj za tem še pride“.

— Eh, ne pravi to. — Podgeneral na Donavo gleda i pravi: „Preveč me na piki majo“. S tem se obrne i se z Borhy polkovnikom dale šče. Šepetajoč razpravlata možnost njihove pravde. Okoli se zglednem — glej, ve pa med nami ženske tüdi so. — Poročnik Gölner iz Tolnatamási-ja mi da sledeče pojasnilo: S temi tremi lüdmi mi ne občüjemo. Moški je ne drugi, kak zloglasen Annuskay Andraš ali Tót Béla ali Bán Jožef, šteroga zavolo njegove pišlave opičeje glave zovemo samo za Lambrozoja ali za Pitavala. Te Pitaval je štiri leta sedo v Váci kak morilec i s tov kvalifikacijov je postao tajnik lüdskoga komisara Vágöja, pa celo v Prekdonavji diktator s punov oblastjov. Njegova žena, ta debela ženska s pogačastim nosom, Sary Etel, je zloglasna žeparica i Annuskay je ž njov prelevao krv v Maköji. Štirinajset milijonov sta vkradnola; penez se je zgübo v njihovih rokaj, nego predtem je Strasznoffka, „žena znanoga mednarodnoga slepara“, od njiva vkradnola 2 miliona 200 jezero koron. Tak so prišli tej med nas politične grešnike!? Glejte Pitaval že prihaja, včasih se nam bo predstavlo, ar dosta da na etiketo. Strasznoffka na vsaki način šče na gnešnjem obedu na prvom mesti sedeti. (Dale.)